

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 16. Wolfgangi Hannibalis de Schrattenbach Cardinalis merita & decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII Georgio Spinula Cardinalibus clam con-
 A. C. 1738. spirasse, ut Constitutio, quæ incipit:
Ex ea die &c. contra hos ritus edita
 vel irritaretur, vel segnius saltem effe-
 ctui daretur. Ut ut res se habuerit,
 id omnino certum est, quod Fabius
 concessionibus Sardinia Regi circa Be-
 neficia factis acriter obstiterit, qua re-
 pugnantia Benedictum XIII. sibi infen-
 sum, Clementi vero XIII. haud parum
 se commendabilem reddidit. Obiit de-
 nique octogenarius die nona Februarii:
 Corpus ejus ad Ecclesiam SS. Viti &
 Modesti, cujus titulum gessit, funebri
 pompa delatum est.

§. XVI.

*Wolfgangi Hannibalis de Schratten-
 bach Cardinalis encomium
 & decessus.*

Paris, ni superioris meriti Præsul erat
 Wolfgangus Hannibal Comes de
 Schrattenbach natione Germanus. Hic
 anno Christi millesimo sexcentesimo
 sexagesimo ex illustrissima Styriae Fa-
 milia, quæ maximis per totam Germa-
 niam incrementis invaluit, die duode-
 cima Februarii natus, ortum traxit,
 Parentibus Joanne Balthafare, & Anna
 Elisabetha Comitissa de Wagenberg:
 Horum cura in omnibus, disciplinis suo
 generi

generi congruis strenue exercitatus, primo Salisburgum, ac demum Romam mittebatur, ubi non uno specimine publico solidæ suæ eruditionis spem, famamque luculenter comprobabat, ac propterea Doctoratus honores emeritus vigesimo secundo ætatis anno, primo Olomucensis postea Salisburgensis Capituli Cathedralis Canonicus renuntiabatur: Sexto post anno Sacris initiatus Ordinibus, die trigesima Maij anno præteriti sæculi nonagesimo nono in præfatæ Ecclesiæ Decanum, & quarto post anno in Secoviensem Episcopum electus est. Nec hic stetit rapidæ fortunæ felicitas; cum enim præstitis in Aula Cæsarea obsequiis Josephi I. & postea Caroli VI. Imperatorum gratiam sibi mire conciliaret, hujus commendatione & concordibus Canonicorum suffragiis, Carolo Leopoldo Lotharingæ Duce in Trevirensis Archiepiscopum assumpto, die decima quinta Septembris anno hujus sæculi undecimo Olomucensis Episcopus electus est. Id quoque tum singulare erat, quod quamvis hic Episcopatus prærogativam Status Imperii sibi antea annexam non habuerit, Carolus VI. tamen ex speciali benevolentia Schrattenbachio honorem Principis S. R. Imperii, & monetandi jus adjecerit. Hæc prima erant me-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. ritorum præmia, aut verius majorum
 A. C. 1738. incitamenta; quippe non modo fidelis-
simus Administer in maxime arduis
 negotiis Carolo Cæsari, totique Domui
 Austriacæ luculenta præstitit obsequia,
 sed & vigilantissimus Pastor extremos
 adhibuit conatus, ut nulla hæresis la-
 bes e vicinia in orthodoxam Moraviam
 infunderetur; nec his contentus, cun-
 ctos, qui ejurata secta ad ipsum con-
 fugerant, largissimis donariis excepit,
 & in agnitæ veritatis studio salutaribus
 monitis, verbo & exemplo firmavit.
 Ut ergo Imperator tanti Viri Zelum
 sacro etiam præmio remunerari curaret
 apud Clementem XI. Papam enixissi-
 mas preces interposuit, ut hic Schrat-
 tenbachii virtutem summo Ecclesiasticæ
 dignitatis honore coronaret. Id lu-
 bens præstitit Pontifex, ac die decima
 octava Maij anno millesimo septingen-
 tesimo duodecimo dignissimum hunc
 Præsulem sacro Purpuratorum Colle-
 gio applaudentibus cunctis adscripsit,
 Imperator vero rubrum Biretum, quod
 Abbas Merenda Viennam attulerat,
 ipse eidem in Cæsareo Sacello die
 duodecima Augusti imposuit, eumque
 a secretis consiliis esse voluit; demum
 vero Germaniæ Com - Protectorem de-
 signavit. His gratiis auctus Cardina-
 lis, Romam contendit, ut pro more
 Car-

Cardinalatus insignia a summo Pontifice reciperet: Præstituta igitur die vigesima octava Julii anno hujus sæculi decimo quarto Urbem incredibili pompa ingressus, & ad titulum S. Marcelli assumptus, Germanæ & Flandricæ Archi-Confraternitatis *de Campo Sancto* Protector nominatus est. Toto, quo Romæ morabatur, tempore omnium ad se oculos & amorem rapuerat; præterquam enim, quod Cardinales & Romani Proceres summam in eo prudentiam & singularem ingenii aciem admirarentur, populus etiam Romanus ac præcipue pauperes largissimis ab eo beneficiis indies cumulabantur: Porro die decima quinta Januarii anno sequenti Cardinalis splendido apparatu, & summa magnificentia ad Titularem Ecclesiam suam vectus, ejus possessionem adiit, eamque suo ære restauratam a summo ad imum elegantissime exornari curavit: Nec tamen ab omni molestia vacuos dies Romæ agebat; quidam enim flagitiosi homines, quorum copia in vasta hac Urbe ingens est, splendidissimum ejus currum noctu deprædati, abscissis fimbriis, tæniis, fibulis, & lemniscis aureis quater mille florenorum damnum intulere.

Postquam vero Leopoldus Austriæ Archidux & Asturiæ Princeps Idibus

F 5

Apri-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Sæc. XVIII. Aprilis anno septingentesimo decimo
 A. C. 1738. sexto supra millesimum inexplorabili
 totius Orbis Catholici gaudio in hanc
 vitalem auram progenitus erat, Caro-
 lus Imperator absente Comite Gallaffio,
 Cæsareæ Legationis honorificentissi-
 mum munus in Cardinalem contulit,
 eique injunxit, ut faustissimum neo-
 nati Filii Cæsarei nuntium ad summum
 Pontificem in publico alloquio deferret:
 Igitur Cardinalis immensa pene pompa
 in Vaticanum contendit: Effunditur
 tota Urbs avidissime ad insolitum hoc
 spectaculum. Eminentissimus Purpu-
 ratus triumphali in curru, ceu regali
 sedens folio omnium ad se solum ocu-
 los convertit, Ephebi honorarii & re-
 liqua famulorum turba curru circum-
 fusa, vestes opere phrygio splendidis-
 sime elaboratas induebantur, Cardina-
 lium currus, quibus exterorum Prin-
 cipum Ministri, & Nobilitatis Romanæ
 præcipui suos quisque adjunxere, ad
 centum septuaginta ascendebant. Aer
 festivis populi applaudentis, atque,
 Austriæ salutem, Cæsareæ Domui mul-
 tiplicem paternæ felicitatis hæredem
 augurantis vocibus resonabat. Impri-
 mis vero senex Pontifex manantibus
 præ gaudio lacrimis lætus Nuntium
 intimo cordis jubilo exceptit, probe
 guarus, quanto periculo Christiana
 Res.

Respublica defungeretur, quamdiu in Sæc. XVIII.
 Austriaco cælo ejusmodi Athlantes A. C. 1738.
 masculi superessent, qui Orthodoxum
 Germaniæ Orbem suis humeris susten-
 tarent. Ast brevi in ipsis etiam cunis
 tanta Imperii spes suffocata tacuit, Leo-
 poldo jam quarto Novembris die vivis
 erepto. Haud parum quoque immen-
 sum luctum augebat insolens Victor Se-
 limus. I. Turcarum Imperator, qui uno
 velut victoriæ impetu totum pene Can-
 diæ Regnum occupaverat, promotis-
 que castris Corcyram subigere parabat,
 Universa Italia ad tanti hostis propin-
 quitatem trepidante, sola auxilii spes
 reposita erat in Carolo Imperatore, qui
 etiam tam Pontificiis adductus precibus,
 quam ingenitæ pietatis suæ stimulis
 incitatus, Venetæ, imo toti Christianæ
 Reipublicæ in maximo discrimine lu-
 ctanti opem ferre decreverat, & pecu-
 niario interim quingentorum floreno-
 rum millium subsidio, & decimis a
 Papa indultis adjutus, lectissimum mi-
 litem Sclavoniæ campis intulit, quo ad
 Petro - Waradini mænia insignem de
 Turcis victoriam reportavit: Decuit
 plane, ut Imperator summum Pontifi-
 cem bellici auxilii socium, pariter læ-
 titiæ participem redderet, quocirca
 Schrattenbachio negotium dedit, ut
 sine mora victoriam Eidem nuntiaret,
 simul-

Sæc. XVIII. simulque quatuor vexilla Turcis erepta
 A. C. 1738. Sanctissimo Patri offerret. Hic ergo
 triumphantis in speciem ad Vaticanum
 deductus, his Verbis Papam allocu-
 tus est:

Beatissime Pater.

„Sacra Cæsarea, Regiaque Catho-
 „lica Majestas debita filiali observan-
 „tia, ad sanctissimos pedes Tuos pro-
 „sternit hæc vexilla, quæ in exordio
 „belli, cruentissimo conflictu immani
 „Christiani nominis hosti erepta fuere,
 „cui enim magis debentur hæc tro-
 „phæa, quam Tibi, qui indefesso la-
 „bore, apertis ærariis, assiduis pre-
 „cibus, ipsa etiam certaminis hora, in
 „Liberiana Basilica ingentem hanc Vi-
 „ctoriam orbi Catholico procurasti?
 „Age igitur Sanctissime Pater, & fove
 „benigno affectu populum Tibi devo-
 „tum, populum, qui pro Deo, Fide,
 „Ecclesia, bono denique publico for-
 „titer pugnavit. Et quod summum, ma-
 „ximumque est, idque enixe rogamus,
 „adde preces precibus, & nos favente
 „Deo, sub protectione Magnæ Dominæ
 „addemus Victoriis Victorias.,,

Tot lætis nuntiis, aliisque præ-
 clare gestis Eminentissimus hic Cardi-
 nalis arctissima necessitudine summo
 Pon-

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

Pontifici jungebatur, cui etiam aliquando sciscitanti, an Constitutionem *Unigenitus* in sua Diœcesi promulgasset, intrepide respondit, quod potius de his diffidiis sermonem fieri, severissime inhibuisset, ne ejus Ecclesia iisdem, quibus Francia, turbis implicaretur; totum enim suum gregem adeo probe Catholicum esse, ut nec ad reformandos mores, nec ad conservandam fidei puritatem hac Constitutione indigeret.

Mortuo demum Neapolis Pro-Rege Comite Galasio Cardinalis ad Regnum Neapolitanum Cæsaris mandato advocatus est, cui etiam dignitati per biennium ita præfuit, quantum vix alius. Præclaro hoc munere adhuc fungebatur, dum Clemens XI. vivis eripiebatur, quapropter Cardinalis, ut Romam ad Sacra Comitata petere posset, amplissimum hunc Magistratum ultro Principi Marco Antonio, Burghesio cedebat: Assumpto autem ad supremum Apostolatum Innocentio XIII. ipse ad Olomucensem Ecclesiam suam rediit, & Anno 1723 solemniter Cæsaris ac Conjugis suæ coronationi Pragæ interfuit, ferme semper tamen adversa usus valetudine, cujus vehementia indies aucta Brunæ, die vigesima prima Julii annos natus septuaginta octo gloriosæ vitæ suæ finem fecit, relictis ubique, præcipue vero in
sua

Sæc. XVIII.
A. C. 1738.

sua Diœcesi pluribus pietatis solidæ & eximix liberalitatis vestigiis. Corpus ejus Olomucium quarto post die translatum honorifice sepultum est loco depositi in Castro Cremser, ubi Episcopi Principes Olomucenses tumulari solent. Successorem in hoc Episcopatu die undecima Octobris electum habuit Jacobum Ernestum Seccaviensem Episcopum ex familia Comitum de Liechtenstein nonnisi quadraginta sex annos natum.

§. XVII.

Francisci Barberini Junioris Cardinalis mors & elogium.

Tertius ex Purpuratis, qui hoc anno obiere, erat Franciscus Barbarinus, patria Romanus, die vigesima septima Maij anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo natus ex familia, quæ per plura sæcula quamplurimos toga sagoque præclaros Viros protulit. Patrem habuit Massæum Prænestis Principem & Matrem Olympiam Justiniani. Hic utpote primogenitus ad amplissimas Patris sui spes ac facultates excreverat, ast Deo longe aliter disponente Franciscus contemptis familiæ opibus, suorumque Majorum meritis sibi ad summos in Republica hono-